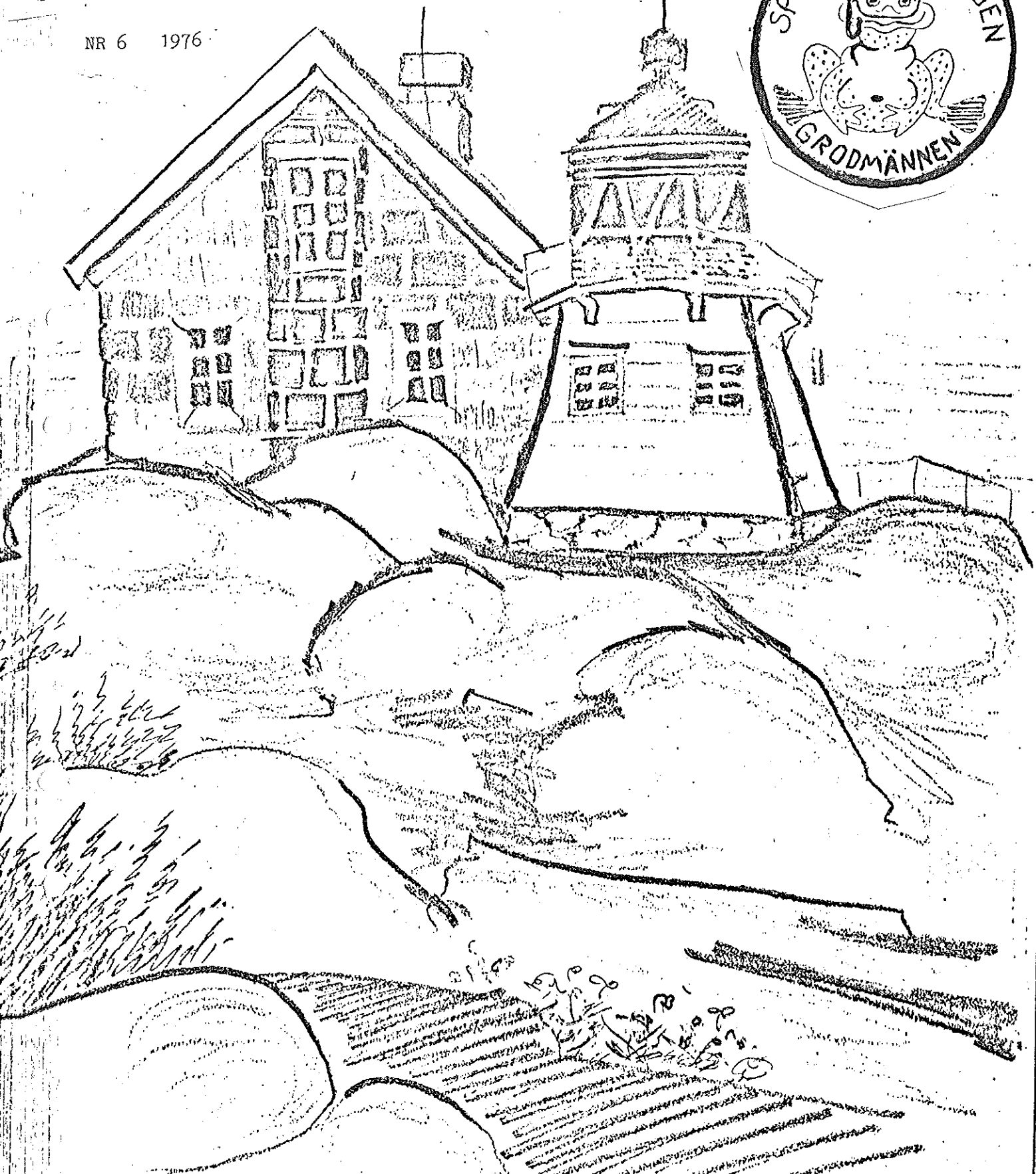

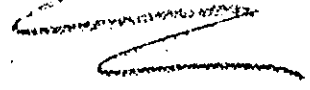
Grodblede

NR 6 1976

Starens fyr
1976
aug.

KLUBBDYK

med

ALFEN

den 16 och 17:de oktobe r

PRIS: 20:- för hela helgen för medlem

**Ytterligare UPPLYSNING av och
obl. ANMÄLAN till EERO** of the world

TEL 712 46 60

made in holland

ÄNNU FLERA BADTIDER ORDNADE.

TYRESÖ SIMHALL HÅLLER ÖPPET FÖR SPORTDYKARE PÅ FREDAGAR
KLOCKAN 20.30 - 22.00.

INTRÄDE: 5 :- FÖR VUXNA, 2 :- FÖR BARN UNDER 16 ÅR.

BASSÄNGEN ÄR 25 M.LÅNG OCH 2 M. DJUP.

VÄGBESKRIVNING: ÅK TYRESÖ VÄGEN UT (MOTORVÄG), DU
PASSERAR BLÅA. SKARPNÄCKS FLYGFÄLT OCH
LM ERIKSSON I BOLLMORA (HÖGER SIDA).
SEDAN DU KÖRT FÖRBI LM SER DU SIMHALLEN
ÄVEN DEN PÅ HÖGER SIDA.

Jag har blivit ombedd att skriva några rader om en oförglömlig vecka i Norge under den sista sommarlovsveckan i år.

Av en händelse fick jag tillfälle att hyra sex små stugor i Stavern i sydöstra Norge. Eftersom tjugofyra sovplatser fanns disponibla hörde jag mig för hos dyksugna klubbkamrater, om intresse fanns att följa med på ett äventyr.

Ganska raskt blev vi sex dykpar samt en massa yngel.

En del av gänget enades om att redan på fredag kväll bila till Årjäng och där ta in på Esso Motor Hotel.

Lyckan stod oss bi, då det visade sig att Årjäng kommun tillsammans med Esso satsat på en ordentlig simhall i anslutning till Motor Hotellet.

Simhallen låg redan i mörker och var officiellt stängd för natten då vi anlände vid 11-tiden på kvällen. Men efter en kort redogörelse i receptionen om nödvändigheten för dykare att dagligen ta sig vatten över huvudet, tilläts vi att på egen risk bada i 25-metersbaljan, som även visade sig vara bortåt 5 meter djup.

Hallen låg, som nämnt, redan i mörker. Det underlättade ju betydligt för oss. Vi klädde helt enkelt av oss och hoppade i så som Gud oss skapat.

Det bjöds på en del pikanta situationer när några skulle hoppa från trampolinen. Den var nämligen belyst utifrån gatan!

Tyvärr kunde kvällen inte avslutas med öl och mackor, för Årjäng slår igen vid 22-tiden. (Men norrmännen är värre, fick vi så småningom erfara.)

De yngel som missade nattdyket bereddes möjlighet att simma av sig under morgontimmarna innan Årjäng-borna kom på fötter.

Resan fram till Stavern tog mycket längre tid än vi räknat med. Norrmänn är lite speciella när det gäller vägbygge. De har nog aldrig fått kännedom om linjalens existens.

Allt eftersom vi anlände till Stavern installerade vi oss i stugorna. De som startat på lördagsmorgonen såg tämligen mosiga ut efter en hel het dag i bil.

Vädret var verkligen det bästa tänkbara. Omkring 25° - 30° C, soligt och vindstilla. Hela veckan bjöd de norska meteorologerna på detta kalas väder. De tappade inte ett enda högtryck eller solsken i golvet. Allt satt där det skulle. Perfekt!

Innan alla anlönt hade vi redan blåst upp gummibåten, hängt på Yamahan och kört över första lasset med dykare till ön mitt emot. Det var Staverns Ö med en präktig fyr på. Denna ö blev vår dykbas under hela veckan. Dagligen gjorde vi ca. fyra turer ut (och lika många tillbaka), för att få ut hela gänget med all utrustning till dykplatsen.

Att dyka i Norge bjuder på några finesser, som vi här i Sverige inte är vana vid.

Man får nämligen helt obehindrat plocka krabba under dykning. Ortsbefolkningen är t.o.m. tacksam om man hjälper dem att rensa havsbotten från dessa garnförstörare.

Hummer däremot har en fredningstid från i mitten av sommaren till sista september. Den tiden använder hummern till att byta skäl (inte med varandra, förstås).

Innan vi fick kännedom om detta då gällande förbud, tog vi olyckligtvis upp en falukorv-mjuk hummer. Vi kände inte då till skalbytet och blev därför mycket förundrade över detta konstiga fenomen. Senare blev vi beklagligt sorgsna över vårt rovdåd. Redan tryckskillnaden under färden upp till ytan måste ha varit en mardröm för den skallösa hummern.

I Norge är det även tillåtet att ljustra och använda harpun under dykning. Om det är juste mot fiskarna eller ej, skall jag inte komma närmare in på i denna artikel. Det är upp till var och en att rannsaka sitt samvete på den punkten.

En annan sak man frapperas av vid dyk i norska vatten, är den rikliga förekomsten av solsjöstjärnor och vita sjöborrar.

När man dyker i svenska vatten och då kanske tillsammans med ett etablerat dykföretag, tas man ut på ideligen samma dykplatser. Dessa platser blir med tiden helt renplockade på sjöstjärnor och sjöborrar.

Alltså. Ytterligare en sak att belasta sitt samvete med innan totalförbud mot plockning av blötdjur och tagghudingar införes i Sverige!

Vi genomförde mellan 9 och 12 dyk under denna vecka. Att i ord försöka beklä det vi upplevde under dessa timmar, är att vara ambitiös i överkant. I november har klubben tänkt genomföra en bildafton. Då kanske man i bild kan se vad i ord ej går att skriva.

En dag företog fyra dykare en längre resa med " gummit ". Vi for till en långt bort belägen ögrupp, kallad Svenner fyr.

-- Där hittade vi paradiset.

Men tyvärr hade vi inte chansen att ta oss dit med hela gänget. Det var på tok för långt.

I en skyddad vik vid Svenner fyr stötte vi på en U-båt. Vi åkte fram till den och försökte komma till tals med killarna ombord, men de var mycket förtegn. På frågan om hur djupt en u-båt går fick vi svaret: " Det är en hemlighet, akkurat."

Jaa, så var det med det de.

Helt utan intermezzon förflöt icke denna vecka.

Håkan hade gått ner ensam för att hämta sin jättestora krabba. Nalle (Björn Stålbom) stod som utkik på berget. Efter ett tag började vi sakna Håkan samtidigt som Nalle hade observerat en stor gul-röd siluett några meter under ytan. Inga bubblor kom ifrån det, som vi tog för Håkans gula tuber med röda klisetr-märken på.

Larmet gick ögonblickligen.

Eero och Lennart kastade sig i gummibåten. Ohyggliga sekunder förflöt tills de kom fram och där konstaterade att det var en jättelik brännmanet, som förorsakat detta pådrag.

Håkan (numera kallad Håkan-Manet) dök upp en bit längre ut, lyckligt ovetande om det öde vi trots drabbat honom.

Veckan kom att innehålla en hel del trevligheter också.

Förutom att vi dök, solade och badade vi mycket. Vi ordnade krabbfester och räkafton. Vi prövade även på att stå på vatten-skidor hela gänget (en och en, förståss).

Ett besök hos Scubapro generalagent i Norge hann vi också med. Vi vart åskådare till norska luftvärnsövningar över våra huvuden. Vi ordnade krabbsump och slutligen ett storkok av krabor dagen innan hemfärden.

Det var med vemod vi lämnade Stavern bakom oss.
Men då gällde det att köra undan. Skaldjur mår inte bra av att
vistas för länge i värmen.

Och säkert finns det en och annan, som ur sin frys kan
plocka fram en självfångad norsk krabba och minnas de fina
dagarna i Norge.

Merike

ÖJA LANDSORT 2-3 OKT 1976

I strålade höstväder med solsken och hög klar luft samlades på lördagsmorgonen 11 entusiaster för att trotsa kylan i djupen utanför Öja och Landsorts fyr. Landsortsbon Göte mötte upp med sin båt vid Ankaruddens brygga och stävade ut med oss till Västehamn på Öja.

För att undvika alltför mycket kånkande, en sak man får mer än nog av inom denna sport, lämnades dykprylarna kvar vid hamnen. Första dagens dykmål låg nämligen tvärs över ön vid östra hamnen endast ett stenkast från landningsplatsen. Nattkvarteret däremot låg nån kilometer norrut på ön, i en gammal militärbarack sen beredskapstiden. Där var värmen påslagen så att det var varmt och skönt därinne.

Efter att ha gjort oss hemmastadda och fått lite mat ur matsäcken i magen drog vi ner till Österhamn varifrån vi skulle simma ut till vraket. Om detta som i allmänhet kallas Ryssen kan följande förtäljas:

Hennes riktiga namn var OLEG KOSHEVOI från Leningrad på väg från Stockholm med destination Stettin. Det var en iskall februarimorgon 1946 med sydostlig storm och snöbyar. Vindstyrkan uppgick till 23 m/s. Fartyget hade lots ombord, men pga fel på styrmaskineriet kastade man ankar ost Landsort. Vindstyrkan ökade och därmed sjöhävningen så att man beslöt att uppsöka lugnare ankarplats. Sedan ankaret lättats kunde man inte få tillräcklig styrfart, utan fartyget drev in mot land. Fört fick aktern bottenkänning och därefter fören. Senare på dagen sjönk akterskeppet under ytan. Nu ligger hon ungefär 50 m från land, strax utanför östra hamnen, med max djup 24 m. Akterskeppet som ligger längst ut från land är ganska intakt med överbyggnaden kvar. Går man ner i maskin bör man tänka på att många rör och ledningar sitter ganska löst och kan lätt lossna .

Nåväl, efter en dryg halvtimme började man fantisera om det varma kaffet som hägrade uppe på land. Till skillnad från dom som hade torrdräkt frös man ganska bra efter 45-50 min blötläggning. När man kom upp fick den nedgående solens sista varma strålar snabbt upp temperaturen i kroppen.

På kvällen dukades långbord med röda gardiner som förmodligen i brist på uppsättningsanordningar inte kunde tjänstgöra som gardiner, och tonfisksallad, ost och vin som förplägnad. Tydligen var vinet sövande eller så fanns det andra orsaker men somliga slocknade på ett tidigt stadium. Det fanns emellertid en som var på alerten. Så fort ljudet av ett reoplan nätt och jämt kunde höras och innan en annan hade hunnit blinka, stod han på dörrtrappan spanande mot horisonten efter en förbipasserande J-32 Lansen. Det pågick nämligen stor höstmanöver i grannskapet. Tyvärr träffade vi aldrig på de attackdykare som enligt uppgift lurade i vassen.

Nästa morgon vaknade vi till blåsigt och mulet väder. Men dyka skulle vi förstås ändå, men först två frivilliga till att ta ur ett laxgarn ur propellern på en fiskebåt. De flesta dök på Ryssen igen, men ett par dök på bogseraren som ligger i inlopper till östra hamnen. ÖRNEN, bogserarens riktiga namn, var på väg från Fårösund till Stockholm med tre mans besättning den 15 feb 1932. I den friska NV vinden började hon läcka. Avvisaren på babordssidan hade slagits loss av sjön och en springa mellan bordläggningen och däckets hade uppstått. Med hjälp av pumpar lyckades man hålla Örnens flytande och i närheten av Landsort togs hon på släp, men sjönk strax utanför hamnen på 20 m djup.

För icke frusna personer kan rekommenderas att dyka på både Ryssen och Örnen då de ligger efter stranden på samma djupkurva och ganska nära varandra.

Sedan vidtog inmundigande av luch, hoppackning av prylar och kånkande i vanlig ordning, som gick bra trots punktering på lastkärran. Överskeppningen gick fint trots att det gungade friskt, men de värstsjösjuka fick sitta närmast relingen.

Ulf J.

K L U B B M Ö T E

21/10 kl 19.00

på

ENSTA KROG

VI Börjar som vanligt med en motionsrunda för dom som känner för det följt av bastu. Sedan framemot 20-tiden börjar själva mötet som blir en bildafton. Klubben bjuder på öl eller läsk och macka. Om du har några bilder (hellst dia) från sommarens dykaktiviteter såväl över som under ytan så ta med dom!!!

FILMER PÅ SJÖHISTORISKA HÖSTEN 1976

sdagen den 12 oktober kl 18.30 och 19.30 visas The Mediterranean av Bruno Valleta ur TV-serien The Seven Seas. En upptäcktsfärd ovan och under vattnet bland feniciska torrdockor, sjunkna städer, undervattensgrottor med stalagmittempel m m. Eng. tal

sdagen den 9 november kl 18.30 och 19.30 visas 15 000 Years beneath the Sea om G J Benjamins utforskande av ett system av undervattensgrottor och labyrinter utanför Bahamas. Eng. tal.

Minnen från Dyksommaren 1976

I dessa mörka tider är det skönt att tänka på sommarens alla sköna upplevelser. Midsommarfirandet på Vessarö blev som vanligt Jätteskönt, fint väder mycket mat till och med Lennart blev mätt!

Nakenbadande flickor: en midsommarnatt, blev också ett oförglömligt minne för grabbarna. Speciellt då Martin (som numera går under namnet mister Mago) som kom naken ur bastun med blicken stadigt fäst på nyfverna samtidigt kliver han på en tvål, och försvinner med en mistlurs läte ned för en trapp, en smäll en duns sedan bara vågors kluckande. Nyfverna satt vid det här laget högt upp i grantopparna och darrade som små aspläv stirrande på Magos Basturödupphettade akterspegel, vilket var

det ända som syntes sticka upp ur havet. Villiga Grodmän hjälpte sedan under Uffe (Cassanova) Svenssons ledning ner de små livet.

En präktig blåtira blev Magos minne av detta.

Idag sommarens vrakdyk på Västra Vitaren höll på att sluta i katastrof Annikas skratt, vilket påminner om en måskonas parningsljud resulterade i massinvation av hanmåsar som trodde de var dax.

Som tur var hade vi 50 kg, iskalla smaklösa vattniga makaroner att muta måsarna med. När provianten var slut kom en dimbank och räddade oss.

Vitaren låg tyst insväpt i dimma det ända som hördes var små ynkliga pip (slutet på Annikas skrattsymfoni). Hon bär numera namnet Måsen Linnea Jansson.

På kvällen skulle Bosses Nemrod fyllas, det är alltid spännande, med hjälp av en tving skulle det gå, och nog gick det alltid.

Kustartelleriet låter föga och skjuter kort i jämförelse med detta, tvingen sitter numera i Uppsala domkyrka och smällen registrerades på richterskalan, men alla överlevde och mår fortfarande bra, Vessarö finns kvar.

I Augusti var det Norges tur att härjas av Grodmännen, efter en dags biltur varav sista biten i Norge medels badkar (färjan Moss-Horten) nåddes Rakkens Camping. Eftersom alla var vidskepliga fanns endast hytt nr 13 kvar åt oss. Denna visade sig senare vara en toppenplats enda hytten uteplatsen visserligen lutade även den kraftigt men inte värre än att den kunde användas som festplats..

Vår trevliga granne en toppennorska med topplös bidrog till många hälsningark hos oss. Många av våra vänner kom med stukade tår då blicken inte alltid hölls på den steniga marken.

Dyken vi gjorde var fantastiska speciellt marelden. Även luftvärnselden var imponerande (där var nämligen ett skjutfält) under en ukes skutt blev inte målet nedskutt en eneste gång "Lenge leve det Konglige Norske Luftforsvar Mörn, Mörn, Mörn!"

Tillåten krabbplockning tillhör det vanliga här, men brusesits WC stol med lock finns ej då risk finns att Norrmännen får locket i huvudet när de dricker.

Sista kvällens avskedsfest gick av stapeln på vår uteplats, alla tog med sinna egna även andras bord och stolar förankrade alltsammans i en lina och knöt fast i en tall, för lutningens skull.

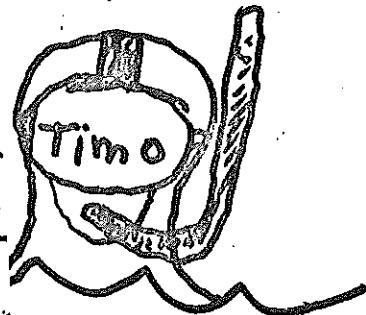
Vin och räkor, Kvinnors sång hördes i den stjärnklara ljumma natten. Det förnämnda inhandlat av någon specialist på Norska forretningar som lyckats träffa prick mellan Steeengt och Locket (affärer är nästan alltid stängda i Norge).

Stjärnhimlen korsades av allt fler satteliter ju längre festen pågick, även kornblixtar syntes då och då. På festens höjdpunkt föll plötsligt allt sammans bord, stolar, ljus, räkskal, tomteuteljer och vined till vår granne topplösa Norskans tält. Tallfjanten hade sabotert ankarlinan (Ekorren bitit av)

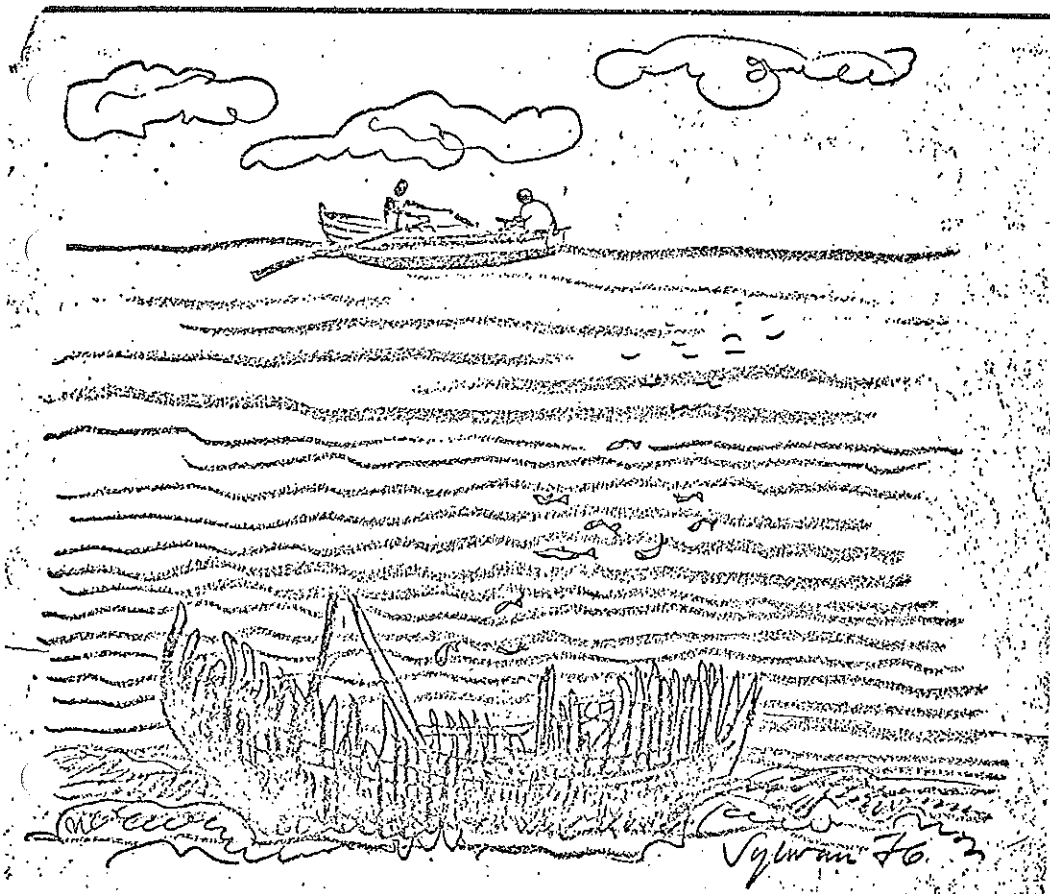
Norrmannen flickans pojkvän kom ut säg på oss, samtidigt korsades himlen av en kornblix, ut mörkret syntes ett stomatolleende, Gutten trodde han blivit fotograferad.

När vi bett om ursäkt och drog oss upp till oss igen, hördes ur becksvarta natten ett glatt "Mörn daa".

Vår krabbkokning glöms heller inte så lätt ca 45 krabbor på en gång kokades. Det var en syn det. Håkan "Manet" iförd ylletoppmössa och undertröja med cigarren på plats motade krabborna från golvet till kokekaret med en slev. Resultatet blev gott de vill vi lova. På hemvägen slog det mig, Vad Norege har som inte vi har, BRA GRANNAR men vi kommer igen, lita på det.

SVENSKADAGBLADET Torsdagen den 12 augusti

VRAKTANKE

Det ligger hundratals fartygsvrak i Bottenhavet, förklarar en expert. Men var talar han inte om.

För oss som drömmer är det gott att veta att böljan blå är full av gamla vrak.

Vi ser det som en mindre viktig sak att inte många vet var man ska meta.

I fantasin vi går i sakta mak på spaning genom tysta djup att leta de sjunkna skeppens stad, ett helt Vineta med idel guld i sina skattgemak.

Du frågar var den faktiskt är belägen den dolda farkost som är drömmens båt? Då lyder svaret: djupt i myt och sägen.

En klok filosofi vi lutar åt: det rätta målet är den tänkta vägen. I verkligheten blir man bara våt.

KAJENN